

13 Uger. Der er senere i Udvalget af Ministeren stillet et Ændringsforslag gaaende ud paa, at hvis en saadan syg Sømand er paamønstret udenfor Europa, skal han ikke have Ret til at kræve Hjemsendelse. Det er anført overfor Udvalget, at man har Eksempler paa, at en Sømand, der ikke har været rask, har ladet sig forhyre og kun har gjort en ganske kort Rejse med Skibet, at han f. Eks. har ladet sig forhyre i New York med et Skib paa Rejse til en anden amerikansk Havn og i denne har krævet sig hjemsendt paa Grund af Sygdom og saaledes har erhvervet sig Ret til fri Hjemsendelse til Danmark. At noget saadant sker, vil man søge at hindre, og derfor foreslaar man denne Ændring. Vi har imidlertid fra vor Side stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa, at det Tidsrum, indenfor hvilket en saadan Lovbestemmelse skal gælde, skal nærmere fastsættes. Vi mener, at naar den paagældende, udenfor Europa paamønstrede Sømand har været i Rederiets Tjeneste i 3 Maaneder, maa han i Sygdomstilfælde kunne kræve at blive sendt hjem til Danmark, for saa er det ganske givet, at han ikke er gaaet om Bord som Simulant eller for at sikre sig gratis Hjemrejse til Danmark.

I Forbindelse med de radikale Medlemmer af Udvalget har vi stillet en Række Ændringsforslag til §§ 32, 34, 37 og 41, en Række Paragraffer, som gaar ud paa, at en Sømand skal være berettiget til en vis Efterhyre, naar han afskediges paa Grund af de Forhold, der nævnes i disse Paragraffer. Der er her gjort den Forskel, at Skibsofficerer, Styrmand eller Maskinmestre, har Ret til Efterløn i dobbelt saa lang Tid som den menige Sømand; men da der i Forvejen er en ikke ganske ringe Forskel mellem Sømandenes og Skibsofficerernes Løn, bør dette efter vor Mening være tilstrækkeligt til at markere den Forskel, der er mellem de to Grader eller Afdelinger af Skibets Besætning, og denne bør ikke yderligere forstærkes derved, at Skibsofficererne faar udbetalt Hyre i en dobbelt saa lang, efter enkelte Paragraffer endog fire Gange saa lang Periode som den, der gælder for den almindelige Sømand. Vi stiller derfor sammen med de radikale Medlemmer Forslag om, at der skal være lige Ret i denne Henseende, saa at den Periode, i hvilken en Skibsofficer skal have Efterløn, ogsaa skal gælde for den menige Sømand. — Der er indløbet en Fejl i det Underændringsforslag, som Mindretallet under Nr. 6 stiller til Ændringsforslag Nr. 18. Der staar nemlig, at i

Ændringsforslag Nr. 18 „8. Linie ændres Kommaet efter „Maskinmester“ til Punktum“. Der skal i Stedet for Ordet „Maskinmester“ staa Ordet „Fratrædelse“.

I et Par af de omtalte Paragraffer har den højtærede Minister foreslaaet yderligere Ændringer, som er tiltraadt af Udvalget, og som gaar ud paa yderligere at forringe den Periode, der er nævnt i Lovforslagets Paragraffer med Hensyn til Efterløn for Mandskabet, saaledes at den i Stedet for en Maaned kun bliver 7 Dage, og for Skibsofficerernes Vedkommende indskrænkes fra 2 Maaneder til 1 Maaned. Det er beklageligt, at naar den højtærede Minister foreslaar Ændringer i sit eget Forslag, er det Ændringer, der gaar ud paa saa stærkt at forringe Forholdet for det menige Mandskab — i dette Tilfælde for øvrigt ogsaa forringe det for Skibsofficererne. Vi kan ikke slutte os hertil og stiller derfor vort Ændringsforslag.

I § 41 gaar Lovforslaget imod det Forslag, der er stillet af Kommissionen. § 41 taler om det Tilfælde, at en Sømand bliver arbejdsløs efter et Forlis, og her har Kommissionen ikke gjort Forskel mellem den almindelige Sømand og Skibsofficererne, men stillet dem lige. Det samme Standpunkt har Arbejderkonferencen i Genua indtaget. Jeg maa derfor beklage, at Lovforslaget indeholder en saadan Bestemmelse. Med Hensyn til § 51 finder vi det ganske mærkværdigt, at det skal være nødvendigt for en Sømand, der vil gaa i Land, at anmode om at maatte benytte sin Landlov. Det gælder dog ikke for nogen anden Arbejder i vort Land, at han skal anmode om at maatte benytte sin Eritid efter Forgødtbefindende. Vi gaar ud fra, at naar Sømanden har faaet Landlov, er det tilstrækkeligt, at han meddeler Kaptajnen eller dennes Stedfortræder, at nu benytter han sin Landlov, nu tillader han sig at gaa sin Vej, for nu er han fri, nu er han færdig med sit Arbejde om Bord. Efter Lovforslaget skal han imidlertid have Tilladelse til at benytte sin Landlov. Vi foreslaar derfor en Ændring, hvorved dette Forhold bringes mere i Overensstemmelse med, hvad der er Skik og Brug i Land for øvrigt. I § 52 foreslaas en Skærpelse af den nugældende Sølovs Bestemmelser, idet det foreslaas, at en beruset Sømand kan bringes om Bord ved Politiets Hjælp. Det er ogsaa en Undtagelsesbestemmelse, noget tilsvarende gælder ikke for noget andet Menneske i vort Land; ingen andre Mennesker kan man paa den Maade pudse Politiet paa, saaledes som Kaptajnen om